

— На 30-й Май, когато отидохте на станцията да извършите убийството, гдѣ се събрахте понапрѣдъ: въ квартирата на К. Попова ли, или на друго мѣсто?

— Ето, на и това е едно обстоятелство, което е изсукнало изъ умътъ ми. Чини ми се, че ний бѣхме на единъ хотелъ — Петербургъ — гдѣто имаше музика; тамъ вечеряхме и подиръ вечерята отидохме.

— По пжтѣтъ говорихте ли си нѣщо: не съгласихте ли се кой отъ васъ да стрѣля пръвъ?

— Съгласие имахме азъ да стрѣлямъ пръвъ.

— По съгласие ли стана това или по жребие?

— По съгласие, а не по жребие. Азъ отъ начало още се считахъ като ръководителъ на тази работа и като се върнахъ отъ Карнобатъ, имахъ интересъ да огранича дѣлото, като че безъ друго азъ ще хвърлямъ пръвъ. То бѣше една мѣрка за изпълнение на моя самоволенъ планъ.

— Но какъ така? Вий като сте отивали да извършите едно важно дѣло, все таки, по пжтѣтъ трѣбва да сте се запитали: кой ще стрѣля пръвъ?

— К. Поповъ може и да ме е запиталъ за това, но гдѣ да помня?!

— Гдѣ се спрѣхте на гарата?

— На платформа, прѣдъ желѣзницата.

— Кое врѣме прѣзъ денътъ?

— Това бѣше около 10—11 часа прѣзъ денътъ.

— Каква роль щѣше да играе К. Поповъ на станцията?

— Каква друга, освѣнъ да стрѣля и той? Но отъ начало ми бѣше наложено азъ да стрѣлямъ пръвъ, а по-послѣ азъ самъ си го резервирахъ, а пжкъ К. Поповъ трѣбваше да стрѣля само слѣдъ мене.

— Съ колко патрона се пълнеше револвера на К. Поповъ?

— Не помня.

— К. Поповъ показвалъ ли ви е револвера си?

— Въ Одесса го видѣхъ, но въ Пловдивъ не помня да съмъ го виждалъ, обаче не може да е билъ той безъ револверъ.

— Какъвъ бѣше револвера на К. Попова: по-голѣмъ или по-малъкъ отъ вашия?

— Не помня. Моя револверъ бѣше малъкъ и азъ го носехъ въ джоба си. Азъ виждахъ нѣщо въ джоба му, което ми се